

PFAS verhindert uitbaggeren van grote visvijver in Grave

De reconstructie van de grote visvijver in Grave zit op slot. Er zit PFAS in de bodem, waardoor de gemeente niet kan baggeren.

Van MIRTE VAN ROOIJEN

Hierdoor kan het regenwater bij piekbuien minder worden afgevoerd en is het slecht nieuws voor de vissen. Zij legden vorig jaar massaal het loodje.

Het grote probleem in de visvijver bij de Anne van Bruggenweg is de kwaliteit van het water. Het is te voedselrijk en dus de hemel op aarde voor eendenkroos. Dit is niet per se slecht, maar wel als de hele vijver vol groeit met kroos. De andere waterplanten sterven en er komt geen zuurstof in het water. Het gevolg: de vissen stikken.

Vorig jaar, tijdens de hete zomer, stierven hierdoor tientallen vissen. Er staat wel een fontein in de plas voor extra zuurstof, maar die raakte verstopt door het kroos. Er werd toen besloten om de visvijver te reconstrueren.

„Om het water voedselarm te maken, zouden we gaan baggeren. We halen dan de bovenste bodemlaag, met oude bladeren en vuil, weg. Dit zorgt ervoor dat de kwaliteit van het water verbetert en er meer regenwater opgevangen kan worden'', zegt wethouder Ben Peters. „De vijvers gelden ook als overstroomplaatsen bij piekbuien.''

Maar dat baggeren gaat niet door omdat PFAS in de grond zit. PFAS is een verzamelnaam voor ruim 6000 chemische stoffen. De bekendste stof is teflon, maar het zit ook in blusschuim, verf en regenjassen. Als de grond meer dan 0,1 microgram PFAS per kilogram bevat, mag die niet zomaar verplaatst worden. Het is nog niet bekend wanneer de gemeente wel kan baggeren.
